

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1275

Τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος
27 Ἰουλίου 2006

Συντάκτης † ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Πρότυπο ἐπιστήμονος ἱατροῦ

«Ἡ γνῶσις φυσιοῦ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ» (Α' Κορ. 8,2)

ΕΟΡΤΗ, ἀγαπητοί μου, σήμερα. Ἐορτάζει ὁ μεγαλομάρτυς ἅγιος Παντελεήμων, ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ δημοφιλεῖς ἁγίους. Διηγῆθηκα ἄλλοτε τὸν βίον του. Ἐδῶ θὰ δοῦμε πῶς ἁγίασε.

Πολλοὶ νομίζουν, ὅτι γιὰ νὰ γίνῃ κανεὶς ἅγιος πρέπει νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸν κόσμον, νὰ πάῃ σὲ μοναστήρι, νὰ μὴν ἔχῃ ἐπικοινωνία μὲ ἀνθρώπους. Ἀλλὰ δὲν εἶνε αὕτη ἡ ὀρθὴ ἀντίληψις περὶ τῆς ἁγιότητος. Ἄγιος πρέπει νὰ γίνῃ **κάθε Χριστιανός** ποὺ βαπτίσθηκε, ὄχι μόνο ὁ μοναχός. Εἶνε ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ· «ἅγιοι γίνεσθε» (Α' Πέτρ. 1,16· Λευϊτ. 20,7,26). Ἡ ἀγιότης εἶνε φυτὸ οὐράνιο, ποὺ ἀκμάζει καὶ ἀνθοφορεῖ παντοῦ. Μπορεῖ μάλιστα νὰ πᾶς στὸ Ἅγιον Ὄρος, καὶ νὰ κολασθῆς (ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πρόθεσι ποὺ ἔχεις)· καὶ μπορεῖ νὰ μείνῃς μέσ' στὸν κόσμον, στὴν πιὸ διεφθαρμένη κοινωνία, καὶ μέσ' στὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ ν' ἁγιασθῆς ὅπως ὁ Λῴτ. Ἀπόδειξις ὁ **ἅγιος Παντελεήμων**.

* * *

Δὲν ἦταν κληρικὸς ἢ καλόγερος, δὲν ἔζησε σὲ μοναστήρι. Μέσα σὲ κοινωνία διεφθαρμένη ἔζησε, ὅπως ἦταν ἡ κοινωνία τῆς **Νικομηδείας**, ποὺ εἶχε χρηματίσει καὶ πρωτεύουσα τοῦ κράτους. Ἐκεῖ γεννήθηκε ὁ ἅγιός μας. Οἱ γονεῖς του δὲν ἦταν ὀμόπιστοι. Ἦταν ἓνα διχασμένο σπίτι· ὁ πατέρας εἰδωλολάτρης, ἡ **μὰνα Χριστιανή**. Ἡ πρῶτη ὁμως καὶ ἡ φιλόστοργη τῆς μάνας τοὺς κέρδισε καὶ τοὺς δυό. Ἐκείνη κατέλαβε ἐξέχουσα θέσι καὶ ἔσπειρε τὸν πρῶτο σπόρον στὴν ψυχὴ τοῦ μικροῦ Παντελέοντος – ἔτσι ἦταν τὸ πρῶτο του ὄνομα, ἐν συνεχείᾳ βαπτίσθηκε ἀπὸ τὸν ἅγιο Ἐρμόλαο καὶ ὠνομάστηκε Παντελεήμων.

Ὁ Παντελέων ἔδειχνε μεγάλη εὐστροφία. Εἶχε κλίσι στὴν ἱατρικὴ καὶ σπούδασε τὴν ἐπιστήμη αὐτὴ κοντὰ σὲ διάσημο τότε ἱατρὸ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐγίνε **ἐπιστήμων γιατρός**. Ἀλλὰ τί γιατρός; Προσθέστε μιὰ λέξι· **Χριστιανός!**

Ἐχει τεραστία διαφορά. Οἱ ἄλλοι γιατροὶ στὴ Νικομηδεῖα προσέφεραν τὶς ὑπηρεσίες τους μὲ χρήματα· αὐτός, ἀφοῦ πίστευσε στὸ Χριστὸ καὶ βαπτίσθηκε, **θεράπευε δωρεάν**. Ὅπου ὑπῆρχε φτωχός, δυστυχισμένος, ἀνάπηρος, τὸν ἐπισκεπτόταν καὶ προσέφερε τὰ φάρμακά του. Διότι εἶχε **φάρμακα** καὶ αὐτός. Ὅπως τὸν βλέπουμε ζωγραφισμένο στὴν εἰκόνα, κρατεῖ ἓνα μικρὸ κουτί, μέσα στὸ ὁποῖο ἔχει φάρμακα. Ὁ Θεὸς ἔδωσε καὶ τὰ φάρμακα. Ὅλα τὰ φάρμακα ἀπὸ τί γίνονται; ἀπὸ **βότανα**.

Κάνω ἐδῶ μιὰ παρέκβασι. Ἡ περιφέρειά μας ἔχει ἔχει σπάνια φυτὰ, θαυμασία **χλωρίδα**. Ἦρθε πρὸ ἐτῶν ἓνας ἐπιστήμων τοῦ Βερολίνου, κάθησε δυὸ μῆνες, ἐξέτασε τὴ χλωρίδα τῶν Πρεσπῶν, καὶ εἶπε· Ἄν εἶχαμε ἐμεῖς στὴ Γερμανία τέτοια χλωρίδα, θὰ κάναμε ἐργοστάσιο φαρμάκων. Ὁ Θεὸς προνόησε γιὰ ὅλα. Ὑπάρχουν θεραπευτικὲς ιδιότητες στὰ βότανα τῆς γῆς. Ἄν ἀφαιρέσης τὰ βότανα, δὲν ὑπάρχουν φάρμακα.

Προσέφερε λοιπὸν καὶ ὁ ἅγιος Παντελεήμων φάρμακα. Ἀλλὰ εἶχε κ' ἓνα φάρμακο ποὺ δὲν τὸ διέθεταν οἱ ἄλλοι. Καὶ τὸ φάρμακο αὐτό, τὸ ἀποτελεσματικὸ καὶ θαυματουργό, εἶνε **ἡ πίστις**. Πίστευε στὸ Χριστὸ καὶ θεράπευε ἀσθένειες ποὺ δὲ μπορούσαν νὰ θεραπεύσουν οἱ εἰδωλολάτρεις γιατροὶ τῆς Νικομηδείας. Ἐκανε θαύματα μεγάλα διὰ τῆς πίστεως. Γονάτιζε **μὲ ἀγάπη** κοντὰ στὸν ἄρρωστο καὶ προσευχόταν· «Χριστέ, σύ, ποῦ εἶσαι ὁ ἱατρὸς ψυχῶν καὶ σωμάτων, κάνε τὸ θαῦμα σου». Ἔτσι ἐπαιρνε δύναμι ἀπὸ τὸ Χριστό, ποὺ δίνει φῶς στοὺς τυφλοὺς καὶ ἀκοή στοὺς κωφοὺς καὶ ζωὴ στοὺς παραλύτους, κ' ἔκανε τὰ θαύματά του.

Ἐντὸς ὀλίγου **ἡ φήμη του** εἶχε ἐπικρατήσῃ στὴ Νικομηδεῖα. Σ' αὐτὸν ἔρχονταν ἀσθενεῖς ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἐθεραπεύοντο. Ἀλλὰ εἶνε νόμος· ὅπου ὑπάρχει

δράσις, ἐκεῖ παρουσιάζεται **ἀντίδρασις**. Καὶ ἡ ἀνάργυρος δράσις τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, καθὼς καὶ ἡ διδασκαλία του, προκάλεσαν σφοδρὰ ἀντίδρασι τῶν συναδελφῶν του γιατρῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν φθόνησαν. Τὸν κατήγγειλαν καὶ συνελήφθη. Ὡδηγήθη ἐνώπιον τοῦ Μαξιμιανοῦ. Ὁμολόγησε μὲ παρρησία τὴν πίστι του. Τίποτα δὲν στάθηκε ἱκανὸ νὰ τὸν κάμψη ν' ἀρνηθῆ τὸ Χριστό. Ἐμεινε βράχος. Καὶ μπορούσε κι αὐτὸς νὰ πῆ σὰν τὸν ἀποστολο Παῦλο· Ποιὸς θὰ μὲ χωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ; τίποτα (βλ. Ῥωμ. 8,35-39). Μ' αὐτὴ τὴν ὁμολογία μαρτύρησε ὁ ἅγιος Παντελεήμων. Ποιὰ γλῶσσα μπορεῖ νὰ περιγράψῃ τὰ μαρτύρια ποῦ ὑπέστη; **Ἔτσι ἀγίασε.**

Σήμερα ὁ ἅγιος Παντελεήμων προβάλλει ἐμπρὸς μας σὰν καθρέφτης καὶ μᾶς καλεῖ νὰ καθρεφτιστοῦμε. Εἶνε ὑπόδειγμα γιὰ ὅλους ἀλλὰ ἰδιαίτερος γιὰ τοὺς **γιατρούς**.

Ἀγαπῶ, ἐκτιμῶ καὶ εὐγνωμονῶ τοὺς γιατρούς, διότι κ' ἐγὼ μῆκα κατ' ἐπανάληψιν σὲ νοσοκομεῖο καὶ δὲν μπορῶ νὰ λησμονήσω τὶς ὑπηρεσίες τους. Τὸ παράπονό μου εἶνε μόνο, ὅτι οἱ γιατροὶ πολὺ συχνὰ δείχνουν πὼς **δὲν πιστεύουν** στὸ Θεό. Σπάνιο πρᾶγμα νὰ βρῆς γιατρὸ πιστό. Σήμερα θὰ ἔπρεπε νὰ ἐορτάζουν καὶ νὰ ἐκκλησιάζονται ὅλοι οἱ γιατροὶ καὶ οἱ φαρμακοποιοί. Ἐν τούτοις εἶνε σπάνιο τὸ φαινόμενο **ιατροῦ Χριστιανοῦ**.

Νὰ σᾶς πῶ μιὰ ἀλήθεια; Ὑπάρχουν πρὸ Χριστοῦ Χριστιανοὶ —περίεργο αὐτό—, καὶ μετὰ Χριστὸν εἰδωλολάτρες! Ποιὸς εἶνε ὁ πατὴρ τῆς ἱατρικῆς; Ὁ Ἱπποκράτης ἀπὸ τὴ νῆσο Κῶ. Αὐτὸς λοιπὸν, πρὸ Χριστοῦ, ἔλεγε: «*Οὐ πέσον γυναικὶ φθόριον δώσω*», δὲ θὰ δώσω σὲ γυναῖκα φάρμακο ν' ἀποβάλῃ ἔμβρυο (αὐτὸ λέει ὁ ὄρκος τοῦ Ἱπποκράτους). Σήμερα τί γίνεται; **Ἐκτρώσεις** ἀμέτρητες! Ποιοὶ τὶς κάνουν; Οἱ γιατροὶ· οἱ ἄπιστοι φιλάργυροι ἀσυνείδητοι γιατροὶ. Στὴ Γερμανία νοσοκόμοι καὶ γιατροὶ τὸ δῆλωσαν, δὲν κάνουν ἔκτρωσι. Ἐδῶ; Στὴ Φλώρινα εἶνε ἄξιος ἐπαίνου ἓνας γιατρός, ποῦ εἶπε «Δὲν κάνω ἔκτρωσι»· καὶ τὸν μῆνυσαν γιὰ νὰ τὸν ἀπολύσουν. Ἄν σᾶς ρωτήσω κ' ἐσᾶς πόσα παιδιὰ ἔχετε, οἱ περισσότεροι θ' ἀπαντήσετε «**δύο**». **Δολοφόνοι!** τί ὠφελεῖ νὰ ἔρχεστε στὴν ἐκκλησία; Ὅποιος σκοτῶνει παιδί, λέει ὁ Ντοστογιέφσκι, σκοτῶνει τὸ Χριστό. Ποῦ εἶνε σήμερα ὁ Χριστιανὸς γιατρός;

Καὶ οἱ **γυναῖκες** δὲν ἔχουν τώρα τὸ γενναῖο φρόνημα ποῦ εἶχαν οἱ γιαγιάδες μας. Ἐγιναν χαρτογυναῖκες! Μόλις παρουσιαστῆ δυσκολία, ἔτοιμες εἶνε νὰ πετάξουν τὸ παιδί, ὅπως

ἓνα σάπιο δόντι. Ἐχουν συναίσθησι τί κάνουν; Ἐγὼ λέω· ὅλα τ' ἁμαρτήματα συγχωροῦνται, ἓνα δὲ συγχωρεῖται αὐτό, **νὰ σκοτώσῃς παιδί**. Χίλια κερὰ ν' ἀνάψετε, χίλιες μετάνοιες, χίλια κομποσχοίνια, χίλιες νηστεῖες νὰ κάνετε, δὲν συγχωρεῖται. Σ' ἓνα συλλαλητήριο, ποῦ κάναμε στὴ Φλώρινα ἐναντίον τῶν ἐκτρώσεων, ἓνα παιδάκι κρατοῦσε μιὰ πινακίδα ποῦ ἔγραφε· «Μάνα, γιατί μὲ σκοτῶνεις;». Κάρβουνο ἀναμμένο ἔχει ὅποια κἀνὴ ἔκτρωσι.

Καὶ νὰ σκεφθῆ κανεὶς, ὅτι στὴν Ἑλλάδα ἔχουμε τὰ λιγώτερα παιδιὰ ἀπ' ὅλα τὰ Βαλκάνια. **Σθῆνει τὸ ἱστορικό μας ἔθνος**. Καὶ αἰτία εἶνε οἱ γιατροί. Ἄν αὐτοὶ ἐμμοῦντο τὸν ἅγιο Παντελεήμονα καὶ ἄκουγαν τὸν Ἱπποκράτη, δὲν θὰ ἔκαναν ἐκτρώσεις. Ποῦ ἡ συνειδήσις; ποῦ ἡ πίστις; Θεορπαῖχτες γίναμε ὅλοι.

Ἄλλὰ ὁ ἅγιος Παντελεήμων εἶνε ὑπόδειγμα καὶ γιὰ κάθε **ἐπιστήμονα**. Εἶχε σπουδάσει καλὰ τὴν ἐπιστήμη του. Ἐν τούτοις πίστευε καὶ ἦταν ταπεινός. Τώρα, δύο γραμματάκια ἂν μάθουν, σοῦ λένε μὲ ὑβριστὴ ἔπαρσι «Δὲν πιστεύω». Οἱ μεγαλύτεροι ὅμως ἐπιστήμονες πιστεύουν στὸ Θεό. Ἐνας ἀπὸ αὐτούς, ποῦ χειροῦργησε στὸ Βερολίνο μὲ ἐπιτυχία χιλιάδες ἀσθενεῖς, ἔγραψε βιβλίον μὲ τίτλο «Πίσω μας στέκει ὁ Θεός». Οἱ πιστοὶ γιατροὶ συνήθιζαν πάνω σὲ κάθε συνταγὴ νὰ γράφουν τὴ λατινικὴ φράσι «**κοῦμ Ντέο**» (cum Deo) ποῦ σημαίνει «**σὺν Θεῷ**». Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἐμποδίζει τὸν ἄνθρωπο νὰ πιστεῦῃ καὶ λατρεῦῃ τὸ Θεό.

Τελειώνοντας σᾶς συνιστῶ, νὰ **διαβάσετε τὸ Εὐαγγέλιο**. Ὅσοι εἶστε ἐπιστήμονες (γιατροὶ, δικηγόροι, καθηγηταί, ἀξιωματικοὶ κ.τ.λ.) διαβάστε κ' ἓνα βιβλίον, ποῦ ἐξέδωκε ἡ ἀδελφότης «Ζωὴ» μὲ τίτλο «**Ἡ ἐπιστήμη ὁμιλεῖ**». Θὰ δῆτε ἐκεῖ πολλοὺς διαπρεπεῖς ἐπιστήμονες, ποῦ πέρασαν τὴ ζωὴ του μελετώντας, νὰ διακηρύττουν τὴν πίστι τους στὸ Θεό. Οἱ δικοὶ μας, ποῦ παριστάνουν τὸν ἄθεο, ὅταν βγοῦν ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιον κλείνουν τὰ βιβλία... Γι' αὐτὸ θὰ ῥθῃ ὥρα—ἀλλοίμονο!— ποῦ τὰ διπλώματα δὲ θὰ ἔχουν ἀξία περισσότερη ἀπ' ὅση ἔχει τὸ χαρτί ἐπάνω στὸ ὁποῖο εἶνε τυπωμένα.

Πρότυπο λοιπὸν ἐπιστήμονος ἱατροῦ ὁ ἅγιος Παντελεήμων· ὑπόδειγμα καταρτίσεως, ἀλλὰ καὶ ταπεινώσεως, ἀνθρωπιᾶς, ἀγάπης. Γι' αὐτὸ σήμερα ἔρχεται ἀπὸ τὴ Νικομήδεια φωνὴ δυνατὴ ποῦ λέει· **Πιστεῦτε στὸ Χριστό!** δὲν ὑπάρχει κάτω ἀπὸ τὰ ἄστρα ἄλλο ἄνωτερο ἀπὸ τὸ Χριστό· ὄν, παιδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

† **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**